

Секція: Державне управління

БОНДАРЕНКО ЯНА ОЛЕКСАНДРІВНА

студентка Навчально – наукового

інституту інформаційної безпеки

Національної академії Служби безпеки України

м. Київ, Україна

ІНФОРМАЦІЙНІ ЗАГРОЗИ У СФЕРІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

«Істинно тотальна війна — це війна за допомогою інформації». Дана цитата американського дослідника М. Маклуена була виголошена близько сорока років тому, проте з кожним роком вона має все актуальніше значення. В наш час, інформація перестала бути звичайними відомостями з телевізора або газети, вона стала основою формуванні інформаційного простору. В період найбільшого розвитку інтеграційних процесів, глобалізації, соціально-економічного розвитку усієї світової спільноти, інформація або ж інформаційні технології стали специфічною зброєю, яку використовують для досягнення своїх цілей, реалізації власних інтересів не тільки громадяни, певні угруповання, але й цілі держави. Це в свою чергу вказує на важливість даних інформаційних технологій, адже за допомогою них вирішують глобальні проблеми не тільки на внутрішньому рівні, але й на міжнародному.

Інформаційна безпека є однією з основ функціонування будь - якої держави, адже втручання в інформаційну безпеку порушує не тільки такі важливі принципи як незалежність та недоторканість держави, але й безпосередньо порушує права та охоронювані інтереси кожного її громадянина.

Так, наприклад, Конституція України проголошує, що захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її

економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу [1, ст. 17].

На сьогодні, коли інформаційні технології досягли вершини свого розвитку, існують певні протиріччя, між якими можна виокремити досить тонку грань. Так наприклад, Конституція України закріплює право кожного вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на свій вибір, але при цьому встановлює обмеження щодо інформації, що стосується національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку [1, ст. 34]. Але, можна стверджувати про відсутність в нашій країні механізмів, які б могли повністю регулювати інформаційні процеси, розповсюдження інформації, яка б могла призвести до заворушень на фоні порушення основ національної безпеки, оборони країни. Внаслідок чого, досить часто ми стикаємося саме з інформаційними загрозами, що тою чи іншою мірою порушують саме сферу державного управління.

Як приклад, можна навести найбільш розповсюдженні загрози у сфері державного управління з якими можна зіштовхнутися на інформаційному просторі:

1) контроль інформаційних ресурсів держави (контроль інформаційних ресурсів держави може бути реалізований двома шляхами:

- несанкціонованим проникненням в інформаційні та керуючі системи (дана діяльність є цілком умотивованим протиправним діянням, спрямованим на отримання необхідної інформації, розповсюдження якої становить загрозу як державному управлінню так і системі національної безпеки;
- легальним шляхом, за рахунок активної участі зарубіжних підприємств у створенні інформаційної структури України (з одного боку участь іноземних компаній у формуванні інформаційної структури України має позитивні моменти, серед яких можна

виділити запозичення досвіду зарубіжних країн, в яких інформаційна структура ж більш розвиненою і довершеною. З іншого ж боку, це означає пряме проникнення до інформаційного простору України на законних підставах, і як наслідок - інформаційні ресурси країни опиняються під контролем відповідних іноземних структур, крім того у зв'язку з залученням іноземних спеціалістів, наноситься пряма шкода економіці держави – залишаються без власних замовлень вітчизняна наука і виробництво)

2) загроза руйнування або дезорганізація інформаційних ресурсів елементів державних структур. За сучасного рівня розвитку інформаційних технологій такі дії можуть здійснюватися навіть у мирний час. Вони загрожують руйнуванням цінної для держави інформації, її спотворенням або впровадженням негативної інформації з метою дезорганізації або прийняття неправильних рішень на відповідному рівні державного управління, а отже і безпосередньому впливу на органи державної влади у вирішенні, прийнятті ними загальнодержавних рішень [2].

Досліджуючи інформаційну безпеку України, варто зазначити, що наше законодавство не врегульовано достатню кількість важливих аспектів, що стосуються інформаційної сфери суспільства, врегулювання розповсюдження інформації, яка пріоритетне місце у державному управлінні через засоби масової інформації, крім того практичне застосування заходів забезпечення інформаційної безпеки у сфері державного управління відстає від нових технологій оприлюднення, вилучення або спотворення загальнодержавної інформації. Масштабність інформаційних впливів на державу через сферу державного управління, означає те, що загроза інформаційній безпеці починається з самої верхівки країни, що породжує низку несприятливих наслідків як для країни в цілому, окремих її територій так і для кожного громадянина [3].

Таким чином, для підтримки стійкого розвитку інформаційної безпеки в Україні необхідно розпочинати саме з забезпечення інформаційної безпеки у сфері державного управління. Важливе місце займає вирішення проблем, пов'язаних з розвитком інформаційної сфери суспільства, засобів масової інформації та комунікацій, використанням великих інформаційних систем.

Список використаної літератури:

- 1) Конституція України від 28 червня 1996 р. //Відомості Верховної Ради України.-1996.-№30.-ст.141;
- 2) Доктрина информационной безопасности Российской Федерации // Ярочкин В.И. Информационная безопасность: Учебник для студентов вузов. — М.: Академический Проект; Фонд "Мир", 2003. – С. 344;
- 3) Інформаційні загрози в державному управлінні / В. І. Григор'єв/ - [Електронний ресурс]. – Режим доступу:
1. file:///C:/Users/%D0%90%D0%B4%D0%BC%D0%B8%D0%BD/Downloads/Nzclubp_2013_11_26%20(1).pdf